

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

604. An concedatur quoque hic regressus extra casum non solutæ
pensionis, vel etiam citra reservationem pensionis in aliis casibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

Quæstio 604. An concedatur quoque hic regressus extra casum non soluta pensionis, vel etiam citra reservationem pensionis in aliis casibus?

1. **R**espondeo ad primum affirmativè: Nempe in casu, si titularis petat, ut pensio ad minorem summam reducatur, vel in totum tanguam irrita & nulla extinguitur. Azo loc. cit. Paris, cit. q. 3. n. 7. quod qualiter limitandum, dictum est questione ante hanc 8.

2. Respondeo secundò: Quandoque conceditur etiam regressus, vel etiam ingressus citra omnem pensionem reservatam. Primo in eventu, quod resignatarius premoriatur. Tamb. loc. cit. sed de hoc aliás.

3. Secundò, dum obtento secundo beneficio incompatibili, dimisit quis priùs habitum, subsecutā dein evictione (qualis non dicitur sécūta, nisi post latam sententiam, & ejusdem executionem, Tond. mox citandus n. 29.) secundi illius beneficii, seu deprehensā nullitate collationis secundi beneficii, conceditur tali regressus ad primum beneficium dimissum. Tond. qq. benef. p. 1. c. 69. n. 1. citans Garc. p. 11. c. 5. n. 116. & c. si beneficia. de prob. in 6. Idque procedit, etiam si talis provisus de secundo illo incompatibili stetit in possessione illius, etiam ultra duos menses; eò quod, licet per possessionem secundi spatio illorum duorum mensium censeatur primum vacasse a principio, hoc tamen intelligitur, nisi secundum evincatur. Tond. loc. cit. n. 2. Garc. loc. cit. Licitus igitur est ille regressus ad primum beneficium, etiam post duos, aut plures menses, dum evincitur secundum; modò iste reditus fiat confessum & sine mora, quam primum sit certus de invaliditate collationis secundi. Tond. n. 4. citans Tiraq. int. bores. §. hoc sermone. ff. de verb. signif. Lim. 21. n. 7. competitumque intendenti redire ad primum remedia possessoria. Tond. n. 5. citans Gonz. gl. 56. n. 145. & modò illud primum fuerit simpliciter dimissum, in terminis enim simplicis dimissionis tantum habet locum dispositio citati textus c. si beneficia; & secus est, si agatur de resignatione primi beneficii, inter quam, & dimissionem beneficii magna est differentia. Tond. n. 6. hauc differentiationem ostendens n. 8. & 9. Porro occasione hujus observandum, quod, eti si obtinens beneficium incompatibile non satisfaciat decreto de dimittendo, dum resignat in favorem alterius. Tond. cit. n. 6. citans Garc. p. 11. c. 5. n. 58. & seq. Dataria tamen soleat quandoque ex causa iusta relaxare hujusmodi rigorem, & resignationem in favorem admittere in hoc casu. Tond. citans pro hoc Gonz. gl. 15. n. 126. Verumtamen etiam dum resignatur beneficium simpliciter, cum hac præsertim explicita protestatione, quod resignans non intendebat amittere primum beneficium, seu resignationem fortiori effectum, nisi quis ad ipsi pacificam possessionem secundi, regressus locum haberet. Tond. loc. cit. n. 27. & 28. Sed, ut vides, non est hic regressus propriè, cum resignans non abdicet jus, imò nec possessionem in hoc casu ante impletam conditionem hanc.

4. Tertiò, & quidem à fortiori conceditur regressus ad beneficium copermutatum, dum se-

cundum pacificè & fructuose obtineri nequit; cùm permutatio hanc tacitam habeat conditionem: modo permutantes beneficis permutatis frui possint. Tond. loc. cit. n. 35. citans Paris. l. 1. q. 3. n. 7. & seq. Barbos. in c. universorum. n. 1. de rerum perm. Minus verò rectè addit Tond. n. 36. id multò magis procedere, dum Superior recusavit admittere permutationem, quia dum in hoc casu jus nullum à permutantibus abdicatur, locus esse non potest regressui.

5. Quartò conceditur regressus, ubi resignatione facta fuit per vim, & metum. Tond. n. 23.

Quæstio 605. An, & qualiter regressarius redire possit ad beneficium auctoritate propria?

Respondeo, quod possit proprià auctoritatè per se, vel per alium apprehendere possessiōnem, constar ex ipsis verbis claris in Bulla apponi solitis. Paris. l. 6. c. 3. n. 11. Ita ut nullatenus prætendit possit vitium intrusionis, dum omnes facerunt, licet redire proprià auctoritate ad primum beneficium, quando possessio nondum fuit à successore occupata. Tond. cit. c. 69. n. 25. loquens de casu, ubi propter secundum beneficium evictum reditur ad primum; quia, ut idem Tond. fictione juris non videtur quis hoc casu à primo beneficio recessisse. Limitat tamen hoc ipsum Tond. ibid. n. 24. quod licet auctoritas superioris hoc casu necessaria non sit præcisè, esse tamen adhibendam ad majorem cautelam juxta Gemin. in c. si beneficia. de prob. in 6. n. 8. Franc. ibid. n. 4. Anchoran. notab. 6. Porro, quod concernit reditum ad beneficium permutatum, an permutans possit redire sine nova collatione ad suum beneficium, dum permutatio non teneret, aut non sortitur suum effectum, de hoc dictum aliás. Opus non esse novā collatione, ita tamen, ut necessaria semper sit Superioris auctoritas, qui permutanti licentiam concedit redeundi ad priora beneficia, & talis licentia habetur pro collatione, tener Chok. de permuat. benef. p. 3. c. 9. n. 2. Cevall. commun. opin. c. 56. apud Tond. nu. 38. & 39. & plures alii apud Garc. p. 11. c. 4. num. 6. ipse Tond. censet illam veriorem, & sine difficultate in supremis Gallia Tribunalibus observari, & secundum illam judicari.

Quæstio 606. Pro complemento hujus materiae de regressu, quinam hodie regressus sublati sint?

Respondeo primò: Regressum illum, qui competit ex mero Papa indulto, nullà existente causa à jure approbatā, prorsus sublatum esse per Trident. sess. 25. cap. 7. regressum verò, qui est ex pacto inter resignantem cum pensione, & resignatarium, cùm amari nihil in se habeat, non subiici huic decreto, adeoque sublatum non esse. Lott. l. 1. q. 40. n. 266. Paris. l. 6. q. 5. n. 110. Tond. qq. benef. p. 1. cap. 26. num. 41. & fusius p. 2. cap. 1. §. 4. num. 23. juncto num. 30. ubi loquitur de regressibus reservatis ob non solutam pensionem, & num. 28. ubi loquitur de regressu concessu ad beneficium dimissum ob bene-